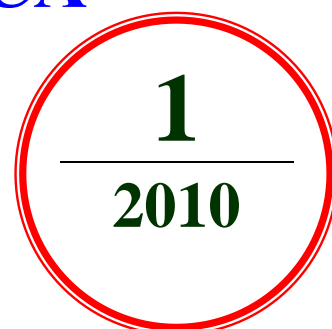

SPRAVODAJKA

OBLASTNÉHO KLUBU VOJENSKÝCH VÝSADKÁROV

BANSKÁ BYSTRICA

Na úvod

Prvý mesiac roku 2010 k nám skončil, ani sme sa niektorí nenazdali. Tak som sa pustil do prípravy nášho SPRAVODAJCU, do ktorého mám opäť veľmi zaujímavé príspevky od kolegov Emila Tencera a Vlada Gajdoša z Karlových Varov. Vlado mi opäť zaslal aj „PADÁČEK“ – občasník klubu vojenských výsadkových veteránov Praha (Ročník 3 – číslo 6 z decembra 2009), z ktorého som vybral pre našu informovanosť plán akcii. Od kolegu Eduarda Vargu, predsedu KVV SR miestneho klubu Červené Barety Košice som zas dostal poštou rozsiahlu dokumentáciu k vybudovaniu pamätníka Juraja Kriváňa a z nej som vybral, podľa mňa pre nás členov KVV SR podstatnú výzvu. Výročnú členskú schôdzu nášho oblastného KVV budeme mať 13. marca 2010 a preto Vás chcem požiadať, aby ste mi písomne, alebo elektronicky (bartos@upbb.sk), stručne napísali do 1. marca 2010 akcie, ktorých ste sa zúčastnili, aby som mohol zostaviť Správu o činnosti nášho klubu v roku 2009.

Ivan Bartoš

Význam a problémy Sokolského parašutizmu

V novembri 2009 ubehlo už 60 rokov od vtedy, čo bol založený Sokolský parašutizmus v ČSR. Jeho trvanie bolo len dvojročné a to v rokoch 1950 – 1951. Jeho vznik bol len dočasným riešením na získanie a prípravu brancov do armády pre výsadkové vojsko. Od jeho založenia v roku 1947 boli do neho získavani dobrovoľníci z iných útvarov v armáde a to rôznymi propagačnými akciami, ako boli spoločné cvičenia a pod. Výsadkové vojsko po jeho založení bola len malá jednotka a na službu u nej boli kladené vysoké nároky. Preto na jej rozširovanie potrebovala už iný spôsob získavania dobrovoľníkov a tak veliteľ výsadkového vojska gen. Paleček navrhol včlenenie civilného parašutizmu do Sokola ako branný oddiel. Za tým účelom bol do Prahy v novembri 1949 zvolaný zjazd branných organizácií z Čiech a zástupcov Slovenského národného aeroklubu zo Slovenska. Pokiaľ v Čechách bol tento krok vítaný, na Slovensku sa stretol s nepochopením. Bolo to hlavne z dôvodu, že Sokol nebol leteckou organizáciou a na Slovensku bola už roku 1947 dobre rozvinutá športová činnosť v SNA. Vstup do brannej organizácie znamenalo pre Slovensko vzdať sa športovej činnosti v parašutizme a venovať sa len základnému výcviku a príprave brancov. Preto zástupcovia SNA zo Slovenska Vašečka a Jarúnek nesúhlasili s takýmto riešením a po svojom vyjadrení tento dvojdňový zjazd na protest opustili. No, bol to však direktívny rozkaz zhora by ich protest nebol akceptovaný.

Branný oddiel Sokola začal svoju činnosť od začiatku roku 1950. Jeho výcviková štruktúra mala čisto vojenské členenie vrátane uniformovaného oblečenia. Celá písomná korešpondencia bola poznačená formulkou a razítkom „TAJNÉ!“ Za veliteľa československých Sokolských parašutistov so sídlom v Prahe bol vymenovaný Slovák, účastník II. svetovej vojny a partizán Štefan Gronský. Jeho zástupcom sa stal veliteľ Sokolských parašutistov na Slovensku so sídlom v Bratislave Vladimír Hlôška, tiež účastník II. svetovej vojny a partizán.

Vznik Sokolského parašutizmu bol však signálom pre jeho rýchly rozvoj. Bolo to hlavne preto, že náklady na jeho výcvik a oblečenie hradila armáda. Inštruktorov výcviku zo začiatku cvičilo výsadkové vojsko a neskôr aj obidve ústredia v Prahe a Bratislave. Inštruktormi boli aj účastníci výsadkových jednotiek ako zo Západu, tak aj z Východu, zo Slovenskej armády i zo SNA. V tom období prichádzali do civilu už aj prví záložníci výsadkového vojska, ktorí tak aktívne prednášali taktiku do civilného prostredia a oboznamovali s ňou brancov.

Ústrední velitelia mali svojich podriadených v jednotlivých krajoch, kde títo boli zamestnancami Sokola pre každý kraj. Nižšie funkcie, ktoré boli na okresoch a strediskách boli

riadené aktivistami. Okresným veliteľom boli podriadení velitelia stredísk, družstiev a čiat. Všetci mali na svojich uniformách funkčné označenie. Ústrední velitelia nosili tri hviezdičky a ich zástupcovia dve na červených podkladoch. Krajskí velitelia mali jednu hviezdičku. Označenia vo všetkých funkciách sa nosili na ľavej ruke nad laktom. Nad ním bol spravidla ešte plátenný padáček, aký nosili vojenský výsadkári. Funkcionári okresu a stredísk nosili funkčné označenie formou farebnej pásky s farebným rozlíšením. Páska bola dlhá asi 5 cm a 1 cm široká našitá nad laktom. Nosili sa červené barety s odznakom Sokola. Uniformu tvorili súkenné nohavice zelenej farby a súkenné battledressy, ktoré nosili anglickí výsadkári. Obuv bola kožená francúzskej výroby s oceľovou špicou. Spojenie s nohavicami tvorili spinky. Propagácia parašutizmu sa robila na leteckých dňoch a propagačných zoskokoch i priamo na školách a fabrikách. Obyčajne sa do výcviku prihlásilo veľké množstvo záujemcov, z ktorých po zahájení tvrdého a namáhavého výcviku dve tretiny ho opustili.

Na ústredí pracovali 4 – 5 pracovníci, ktorí zabezpečovali riadenie jednotlivých činností smerom na kraje. Boli to napríklad kontrola výcviku, výstavba cvičných zariadení, riadenie zoskokov a kádrové otázky. Medzi technické zariadenia patrili hlavne prekážkové dráhy a syntetické aparáty. Tieto boli dodávané na väčšie cvičiace strediská. Postaviť sa museli brigádnicky za dozoru pracovníka ústredia. Prekážková dráha mala 14 prekážok postavených

v dĺžke 300 – 350 m. Prekážky znázorňovali tie, s ktorými sa mohol výsadkár pri bojovej činnosti v teréne stretnúť. Syntetické aparáty predstavovali mostíky do výšky 2 m, nábehové lavičky, sklzávky, závesné zariadenia, maketa dverí lietadla, z ktorého sa bude skákať a aparát K-6. Ten mal podobné funkcie, ako neskoršie stavané trénažéry. Slúžil na znázornenie výskoku z lietadla, kontrolu padáka po výskoku, otváranie záložného padáka, znázornenie pristávania do lesa, na prekážku i proti stene a pristávanie na zem.

Výcvik sa vykonával spravidla dva krát do týždňa vojenským spôsobom ako u výsadkového vojska. Začínal sa rozcvičkou, behom v teréne a prekonávaním

prekážkovej dráhy, ako aj nácvik dopadov a pristávacích kotúľov. V teoretickej časti to bola materiálna časť o padáku, ukázkové balenie, teória zoskoku padákom, meteorológia, predpisy správania na letisku, zdravotná príprava, topografia a diverzná činnosť. Topografia a diverzná činnosť boli v praxi overované cvičeniami vo dne i v noci. V zimných mesiacoch to bol výcvik na lyžiach a výcvik v telocvičniach. Po skončení výcviku sa konali záverečné skúšky a zoskoky padákom. Parašutisti si sami padáky nebalili. Tie boli balené baličmi padákov v baliarni v Rači a na letiská dopravované autami, alebo lietadlami. Zoskoky sa spravidla robili na nútené otváranie zo 600 m z lietadla DC-3 Dakota pre 20 parašutistov. Pre zoskoky bolo na celé Slovensko len jedno lietadlo DC-3, ktoré zapožičiavalo pre tento účel Povereníctvo dopravy. Skákalo sa na okrúhlych hodvábných padákoch VJ-1 čs. výroby.

Päťdesiate roky boli aj rokmi politického šikanovania hlavne účastníkov II. svetovej vojny a to tých zo Západu, tak aj z Východu. Medzi nich patrili aj Štefan Gronský a Vladimír Hlôška. Napriek tomu, že obaja boli partizáni, mali vysoké vyznamenania od nás i zo ZSSR, boli krivo obvinení a z funkcií v polovici roka 1951 odvolaní. V Prahe na ústredie nastúpil poručík Vasil Kučeravý a Slovensko zostalo neobsadené a ústredie sa rozpadlo. Medzitým nastali zmeny a Sokolský parašutizmus bol v roku 1952 včlenený do novej leteckej organizácie DOSLET.

Sokolský parašutizmus v rokoch svojej činnosti mal kladné i záporné stránky. Medzi kladné patrili: - parašutizmus sa začal organizovať na masovej základni,
 - armáda mala z neho dostatok dobrovoľníkov na rozšírenie,
 - cvičenci boli počas výcviku materiálne i finančne zabezpečení.

Medzi záporné stránky patrilo najmä to, že:

- každý záujemca musel prejsť kádrovou previerkou,
- celá písomná agenda výcviku JTO Sokol bola „TAJNÁ!“
- parašutizmus v Sokole bol cudzím telesom, lebo Sokol nebol leteckou organizáciou,
- zastavil sa rozvoj športovej činnosti až na 3 roky, ktorý už predtým prebiehal v Slovenskom národnom aeroklube.

Emil Tencer

Ing. Jozef LACHKÝ

Narodil sa 27. októbra 1922 v Komjaticiach, okres Nové Zámky ako tretí medzi štyrmi súrodencami. V roku 1938 sa rodina presťahovala do Beluše a Jozef pokračoval v štúdiu na gymnáziu v Trenčíne. Dňa 1.10.1942 narukoval do ŠLD s výcvikom na pilota. Velenie mu ponúklo parašutistický výcvik v jadre, ktoré bolo tvorené 11 žiakmi, s tým, že v druhom ročníku absolvuje školu dôstojníkov letectva v zálohe – pozorovateľov. V marci 1943 ukončil poddôstojnícku školu a 14.3.1943 sa zúčastnil v Bratislave vojenskej prehliadky pod velením npor. J. Meška.

Spoločne s npor. J. Meškom, čatníkom L. Lenártom a J. Pisarčíkom odcestoval v júni 1943 do Nemecka – Wittstock-Dosse. Tu vo Fallschirmjägerschulle II zahájil 15. 6. 1943 praktický parašutistický výcvik pod vedením

nemeckých inštruktorov – veteránov z Narviku a Kréty. Prvý zoskok vykonal 23.6.1943 z lietadla DO-23 bočnými dverami bez zbrane, z výšky 250 m na padáku RZ-20. (*Išlo o prvé vojenské zoskoky v slovenskej armáde, pokiaľ nepočítame zoskoky letcov z havarovaných strojov*). Druhý zoskok, 28.6. so zbraňou z výšky 200m nepatril medzi podarené, pretože si pri ňom zlomil nosnú chrupavku. Výcvik s 5 zoskokmi bol ukončený 8.7.1943 a skupina sa vrátila koncom júla do Trenčianskych Biskupíc.

Dňa 9. 10. 1943 (už z Banskej Bystrice) neúspešne vysadzuje spoločne s Pisarčíkom figurínu z He-111 na letisku Tri Duby pod „dohľadom“ J. Meška. 15. 10. 1943 uskutočňuje prvé historické vojenské zoskoky na Slovensku na Troch Duboch z He-111(S-81) z výšky 250 m. V októbri 1943 absolvoval ďalšie 3 zoskoky a znížila sa výška na 150 m a pribudla vojenská karabína Mauser. Dňa 30. 10. 1943 skáče pred prezidentom J. Tisom v Žiline na Hájiku (*pozn. niektoré zdroje udávajú Hájik ako prvé vojenské zoskoky*) už v pozícii inštruktora – vysadzovača, spoločne s Pisarčíkom. Ako aspirant je vyslaný do Pozorovateľskej školy dôstojníkov v zálohe a po jej absolvovaní sa 22. 7. 1944 vracia k rote Padákovskej školy vo Zvolene. Po vypuknutí SNP pôsobí čat. ašp. J. Lachký 23. 9. v priestore Gajdel ako veliteľ družstva 1. čaty, neskôr je presunutý do priestoru Svätý Kríž (dnes Žiar nad Hronom) – Lutilla, kde odráža útoky Nemcov (*zneškodnené 2 tanky, zabitých 13 Nemcov*) a uskutočňuje prieskum. Dňa 5. 10. 1944 je stiahnutý k železnici Zvolen – Kremnica, kde je v bojoch ťažko zranený.

Nasleduje letecký presun do Kyjeva, kde sa podrobí množstvu operácií pri odstraňovaní črepín z tela. Po návrate do vlasti 30. 4. 1945 je demobilizovaný.

Po vojne pracuje na daňovom úrade v Púchove, neskôr v bani Handlová, v 50-rokoch absolvuje Vysokú školu banícku v Ostrave a pracuje v bani Handlová, neskôr na Riaditeľstve hnedouhoľných baní v Prievidzi. Je držiteľ mnohých vojenských medailí a vyznamenaní. Ženatý, otec dvoch synov Juraja a Petra, vo voľnom čase sa venoval korčuľovaniu, lyžovaniu. Dost' často mu bolo komolené priezvisko Lachký na: Lachký, Lahký, Lahký. (*Vždy tvrdil, že je Lachký s tvrdým L!*). Zomrel v Handlovej 22. októbra 2003. V Handlovej ešte žije manželka a syn Peter.

Jeden z prvých štyroch slovenských parašutistov...

Vladimír GAJDOŠ
KVVV Praha

(Pozn. Článok bol zaslaný 23. 2. 2009 i do redakcie Červených baretov, medzitým sa pani Lachká v Handlovej presťahovala)

Krátke informácie od Vlada Gajdoša

I. Majstrovstvo ČR veteránov sa uskutoční v sobotu 14. 8. 2010 na letisku v Příbrami. Ide o otvorené majstrovstvá pre členov KVV (i SR), podmienky – vek min. 55 rokov, platná zdravotná prehliadka, v roku 2010 aspoň 2-3 zoskoky na padáku typu krídlo. Skáče sa dvojkolovo (tzn. 2 zoskoky), lietadlo AN-2, padák – krídlo, výška 1200m, na lano, štartovné 1000 Kč/zoskok, organizuje KVVV Praha, AK Příbram a 1. vojenský paraklub Plzeň. Presné pozície budú do 31. 3., záväzné prihlášky a štartovné do 30. 6. 2010

V ČR pokračuje vývoj guľatého padáku OVP - 80/08. Od predchodcu OVP-80 sa bude líšiť návratom k 2 riadiacim šnúram (miesto 4), „americkým“ zámkom, trojkrúžkovým systémom, suchými zipsami, atď. Padák by mal nahradiť hlavne starší typ OVP-80. A ČR disponuje krídlami M-282,291, HOP-175,200,250 a ďalšími, v niektorých aerokluboch ČR sa používa do výzbroje AČR nezariadené krídlo VTP-100.

Článok Balóny a ich využitie v armáde bol doplnený o ďalšie informácie a má dnes obsah 84 kB.

Pre spresnenie – I. ročník Memoriálu Š. Baniča v parašutizme sa uskutočnil v roku 1966 v Senici. Na Slovensku sa ešte skákali - od roku 1957 Memoriál Štefana Piska (†12.10.1956), od roku 1961 Memoriál Juraja Kriváňa (†7.10.1960, pozn. kolega E. Varga chystá odhalenie pamätnej dosky v Očovej v 10/2010). Od roku 2006 sa skáče Memoriál Ladislava Platku, 4.7.2009 sa uskutočnil 4. ročník.

V rámci udržovania vojenských tradícií, sú v ČR udeľované rôzne pamätne odznaky so stužkou. Podľa VHÚ Praha túto možnosť využilo viac ako 120 vojenských útvarov a organizácií, takže počet druhov rôznych vojenských vyznamenaní, medailí, rádov, pamätných odznakov už spoločne s tými štátnymi sa priblížil číslu 200.

Priatelia, kolegovia.

Po 50-tých rokoch som mal možnosť sa pozrieť na miesto kde som prežil najkrajšie roky svojho mladého života na letisko Očová. Bol som na Výročnej schôdzi Oblastného KVV-SR Banská Bystrica, ktorá sa konala v Očovej dňa 7. 3. 2009.

A tak som si pozrel okolie a aj areál letiska, hľadal som niečo čo by mi pripomenuli aj osobnosť, ktorá v tomto prostredí viedla mladých ľudí k láske a poznaniu športu mladých, smelých, odvážnych ľudí k zodpovednosti aj k úcte. Na tomto letisku som bol naposledy v roku 1958. Tu som mal aj posledný rozhovor s mužom, ku ktorému ma viažu tie najkrajšie spomienky žiaka, neskôr priateľa. Hľadal som na letisku, čo by bolo troalou spomienkou pre všetkých ktorí mali to životné šťastie ho poznať v celej jeho úprimnosti tak, ako on nám odovzdával všetko, čo nám malo neskôr doniesť úspech pri vykonávaní športu, kde sme sa mohli učiť u odborníka. Ved' všade medzi športovcami parašutistami ho nie nadarmo volali pán profesor. A na Očovskom letisku o ňom vôbec nič nenájdete. Ide o Juraja Kriváňa, nar. 13. 11. 1926, ktorý tragicky zahynul pri výkone povolania 7. 10. 1960. Hľadal som odpoveď na otázku, prečo sa nepostarali o umiestnenie vhodného pútača. Žiaľ, odpovede boli negatívne, nie sú zabezpečené finančné prostriedky. Preto sa obraciam na Vás priatelia, kolegovia, POŽIADAŤ VÁS CHCEM O POMOC A SPOLUPRÁCU, ABY SME SA SPOJILI a dokázali, že je v nás úcta, ktorú si človek dokáže získať len príkladným životom, aký prežil. Bud'me preto jednotní a silní v činoch a v spolupráci členov Aeroklubov Slovenska, KVV-SR, ale aj iných združení a UROBME celonárodnú zbierku na pamätník, venovaný životu Juraja KRIVÁŇA, ktorý by sme umiestnili ho v areáli letiska Očová. Túto akciu musíme previesť tak, aby 7. 10. 2010 v deň 50-tého výročia jeho tragickej smrti bola usporiadaná pietna spomienka. Som si vedomý, že najväčšiu pomoc očakávam od tých, ktorý Juraja poznali a vedia že si to zaslúži. Nechcem menovať všetkých, ktorí boli žiakmi Juraja, ale priatelia MALI BY STE STÁŤ VŠETCI V PRVOM RADE PRED PAMÄTNOU TABUĽOU A AJ SA ZASADIŤ ČINMI, ABY TO TAK BOLO.

Košice 10.1.2010

Edo Varga

kontakt: Inžinierska 10 040 10 Košice

mob. 0911235369

E-mail: eduardw6@gmail.com

VOLNÝ VÝBER Z AKCIÍ

„PŘIJĎTE, SEJDEME SE“

Na výročnom zhromaždení dňa 11.12.2010 o 10:00 hod v jedálni kasární ul. Gen. Píky č. 1

Na pietnom akte Anthropoid 18.6.2010 o 10:00 hod v Resslovej ulici a pri pamätníku výsadkárov v Dejviciach

Stretnutie paraveteránov v Prostějove – 3.5. (10. -12.) septembra 2010 (bude upresnené)

Deň veteránov - 11.11.2010 o 16:00 hod pri Pamätníku výsadkárov na Technickej ulici

Pravidelné stretnutia veteránov klubu každý tretí štvrtok v mesiaci sa budú konať v salóniku reštaurácie U PARAŠUTISTŮ v Prahe 2, Resslova ulica, v dňoch 21.1., 18.3., 15.4., 17.6., 19.8., 16.9., 18.11., 16.12. vždy od 17:00 hodín

I. MAJSTROVSTVÁ ČR VETERÁNOV V PARAŠUTIZME chystajú kolegovia Gajdoš a Štrajt. Majstrovstvá budú otvorené, súťažiť môžu jednotlivci a trojčlenné družstvá KVV. Skákať sa bude na padákoch typu krídlo z výšky 1200 m, s núteným otváraním padáku. Pravdepodobný termín – prvá polovica mesiaca august 2010.

Informácie zo zápisníc Predsedníctva KVV SR

4. 1. 2010

- kol. Kopeckému sa ukladá pripraviť do 1.2.2010 prehľad odvodov z členských príspevkov v r. 2009
- vzhľadom na to, že Memoriál zakladateľov ...od tohto ročníka bude mať zmenený názov (...a vynálezcu padáka Štefana Baniča) predsedníctvo musí zabezpečiť putovný pohár
- predseda na výročných schôdzach oblastí mieni navrhnúť, aby každá oblasť postavila na vyššie uvedenej súťaži aspoň 1 pretekárske družstvo
- predseda sa mieni zúčastniť VČS všetkých oblastí a požiadať, aby do konca apríla boli predsedníctvu oznámené prípadné návrhy na zmeny organizačnej štruktúry, zmeny vzťahov oblastí a miestnych pobočiek, návrhy na zmenu Stanov, zloženie celoslovenského výboru a pod.

- delegáti predsedníctva na VČS schôdzach oblastí zabezpečia možnosť kúpy Pamätných medailí Štefana Baniča našim členom (po 1. 3. 2010 budú rozpredávané aj mimo členskej základne). Cena medaile je 10 EUR
- predsedníctvo žiada oblasti, aby na VČS vyrovnali odvody z členských príspevkov za rok 2009 a odporúča využiť príležitosť na odvod aj za rok 2010 (á 1 EUR-o za člena)
- predsedníctvo poveruje kol. Hanáka, aby informoval primátora Raj. Teplíc o zmene trate MJG (cieľ preteku už nebude v Raj. Tepliciach)
- predsedníctvo poveruje kol. Hanáka a Kopeckého, aby prerokovali podrobnosti organizácie MJG vrátane možnosti pripojenia akcii pri príležitosti Medzinárodného dňa detí

Tajomník KVV SR žiada, aby oblasti a miestne pobočky na VČS odovzdali delegátom plán najdôležitejších akcií, ktoré mienia v r. 2010 usporiadať a taktiež aktualizované zoznamy členov /súčasne prosím o priebežné informácie o zmenách adries, tel. č., úmrtí a pod. na tel. 041/7241664.

1. 2. 2010

- predseda Múdry referoval o absolvovaných návštevách na VČS; Tradične výborne pripravená v Bratislave, s účasťou cca 100 prítomných vrátane zástupcov spoločenských organizácií a kolegov z ČR. Ťažiskom činnosti v uplynulom roku boli náročné akcie v Smoleniciach a Michalský deň, ako aj zoskoky na verejných podujatiach. Starostlivo bola pripravená VČS v Prešove s účasťou cca 40 členov a za prítomnosti kolegov z Košíc. Predsedníctvo aj touto cestou ďakuje obidvom oblastiam za výbornú reprezentáciu KVV na verejnosti a príjemný zážitok pre účastníkov v Smoleniciach a na Dukle – Nowosielciach.
- predseda konštatoval, že na doteraz absolvovaných VČS neodznili návrhy na eventuálne zmeny v štruktúrach KVV od úrovne predsedníctva po miestne pobočky. Boli odovzdané brožúrky, vydané k XV. výročiu založenia KVV a predávané pamätne medaily o ktoré je nečakane veľký záujem...
- predseda pripomenul, že tradičná športová súťaž bude tento rok usporiadaná v Brne a KVV SR prisľúbil poskytnutie putovného pohára vzhľadom na to, že súťaž je aj Memoriálom Štefana Baniča. Je žiaduce, aby súťaž bola obsadená aspoň jedným družstvom z každej oblasti SR.
- kol. Kopecký podal správu o hospodárení
- predseda dôrazne vyzýva venovať pozornosť zisku 2% z daní z príjmu zamestnaných členov a sympatizantov !!!

Číslo notárskej zápisnice, pod ktorým je KVV zaregistrovaný pre 2% z daní z príjmu je:

NCR po 1574/2009

- kol. plk. gšt. ing. Šebo referoval o vybavení 5 .pluku špeciál. určenia novou technikou, z ktorej časť bude k nahliadnutiu počas Memoriálu Jozefa Gabčíka pre členov KVV. Ide o výbavu pre cca 40 príslušníkov útvaru, ktorí by koncom t. r. mali realizovať misiu v Afganistane. Súvisí to s veľmi dobrým hodnotením vedenia a činnosti pluku. Kol. Múdry sa zúčastnil v Prahe vydania knihy „Ve vzduchu, na zemi i ve vodě,“ popisujúcej činnosť výsadbárov. Jeden exemplár na žiadosť gen. plk. Ondreja Páleníka (ktorý je náš rodák a ktorý srdečne pozdravuje členov KVV na Slovensku) kol. Múdry odovzdal kol. Šebovi.
- bolo taktiež dohodnuté, že pietnej spomienky na Antropoid (18.6.) v Prahe na Resslovej ul. sa okrem členov KVV zúčastní aj delegácia z 5.pluku ŠU
- kol. Hanák informoval o koncepcii tohoročného Memoriálu JG, v ktorej sú oproti minulosti niekoľké podstatné zmeny. Podrobnosti budú uvedené v propozíciách preteku, ktoré budú

vydané koncom marca. Konkrétnu podobu program nadobudne podľa výšky dotácii, o ktoré bolo požiadané ministerstvo NO SR a mesto Žilina, výsledok bude známy v polovici marca.

- kol. Lublinský, ktorý je súčasne predsedom miestnej pobočky Martin pozýva členov predsedníctva na VČS, ktorá sa bude konať v klubovni martinských kasární dňa 20. 2. o 10,00 hod.

Informácia o účasti na výročnej členskej schôdzi Miestneho KVV J. Kriváňa Šumiac.

Výročná členská schôdza Miestneho klubu vojenských výsadkárov Juraja Kriváňa Šumiac sa konala v ZŠ Šumiac dňa 29.1.2010 o 17:00 hod. Z oblastného KVV Banská Bystrica sa jej ako hostia zúčastnili Paľo Vojtek, predseda O-KVV, kol. Dušan Hancko, Milan Majer, Dušan Domský, Jirko Šťastný, Dano Kollár a Ivan Bartoš. Miestnemu klubu pri tejto príležitosti bol odovzdaný obraz Juraja Kriváňa prostredníctvom kol. D. Hancka a M. Majera ako aj Pamätný list z rúk P. Vojteka, predsedu O-KVV za celoročnú a úspešnú spoluprácu v roku 2009 pri príležitosti účasti na

jeho výročnej členskej schôdzi konanej dňa 29. januára 2010 v Šumiaci. V nadväznosti na správu o činnosti a správu o hospodárení, ktorú predniesol predseda M-KVV JK Šumiac predseda Štefan Janáček sa odvíjala diskusia. V tejto diskusii vystúpil aj kol. D. Domský, ktorý informoval o nepriaznivej situácii záujmu mladých ľudí o parašutistický šport. Okrem iného uviedol, že parašutizmus je finančne náročný šport. Po oficiálnom ukončení bolo podané občerstvenie vo forme výbornej kapustnice, ktorú osobne ukuchtil sám predseda klubu Š. Janáček. **Dodatočne mu blahoželáme k jeho nedávnemu životnému jubileu veľa zdravia, osobného šťastia a úspechov do ďalších rokov života.**

V minulom roku sa okrúhlych životných jubileí dožili naši kolegovia:

70 rokov	Kacara Ladislav	29. 11.
	Kodada Mikuláš	15. 11.
	Kollár Daniel	12. 10.
50 rokov	Bartoš Ivan	22. 10.
45 rokov	Hoferica Vladimír	13. 2.
	Pačan Milan	3. 5.

Dodatočne blahoželáme.

Vo februári tohto roku sa okrúhlych životných jubileí dožívajú kolegovia:

70 rokov	Tišťan Tibor	6. 2.
50 rokov	Šakový Ľuboš	11. 2.

Blahoželáme.

Záverom

V prílohe tohto SPRAVODAJCU je aktualizovaný adresár našich členov klubu k 31.12.2009. Prípadné zmeny členovia klubu môžu oznámiť na našej výročnej schôdzi a priebežne kedykoľvek na moju adresu.

Ivan Bartoš

**SPRAVODAJCA č. 1/2010. Tlač: HP Photosmart C4180.
Len pre vnútornú potrebu členov KVV SR (bez gramatickej úpravy)**